

**UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 19 LUTEGO 2018 r.
ZAWIERAJACA OPINIĘ W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK
MEDYCZNYCH DR MONICE MIKLASZEWSKIEJ**

Komisja habilitacyjna w składzie:

- Przewodniczący: Prof. dr hab. Jolanta Małyszko
Sekretarz: Dr hab. Beata Kuśnierz-Cabala, prof. UJ
Recenzenci: Prof. dr hab. Danuta Ostalska -Nowicka
Dr hab. Irena Makulska, prof. nadzw.
Prof. dr hab. Marek Kuźniewski
Członkowie Komisji: Dr hab. Iwona Wybrańska, prof. UJ

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2016 poz. 882 z późn. zm.), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2015, poz 1842), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn. 13 listopada 2017 r. powołującego komisję habilitacyjną (Nr BCK-IV-L-7802/17) w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Moniki Miklaszewskiej podjęła ~~jednogłośnie/większością głosów~~ w głosowaniu jawnym

**uchwałę wyrażającą pozytywną/negatywną opinię
w sprawie nadania/~~odmowy nadania~~ dr Monice Miklaszewskiej
stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie *medycyna*.**

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalnością popularyzującą naukę dr n. med. Moniki Miklaszewskiej oraz opiniami Recenzentów:

- **Prof. dr hab. Danuty Ostalskiej-Nowickiej**
- **Dr hab. Ireny Makulskiej, prof. nadzw.**
- **Prof. dr hab. Marka Kuźniewskiego**

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Monika Miklaszewska jest absolwentką Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Tytuł zawodowy lekarza otrzymała w 1999 r., a kolejnych latach rozwijała się zawodowo uzyskując: tytuł specjalisty chorób dzieci w 2008 roku, tytuł specjalisty nefrologa w 2011 roku oraz tytuł specjalisty nefrologa dziecięcego w 2016 roku. Od 2002 roku, dr Monika Miklaszewska jest zatrudniona w Oddziale Dializ Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego (od 2008 r. na stanowisku starszego asystenta) oraz w Klinice Nefrologii Dziecięcej Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum (od 2008 r. na stanowisku adiunkta). W 2006 r. uzyskała stopień doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie na podstawie rozprawy pt. „Ocena powierzchni błon dializacyjnych techniką mikroskopu sił atomowych i wpływu reutilizacji na ich biogodność oraz klirens wybranych toksyn mocznicowych” pod kierunkiem prof. dr hab. Jacka A. Pietrzyka.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Jako osiągnięcie naukowe dr Monika Miklaszewska wskazała monotematyczny cykl publikacji zatytułowany zbiorczo: „*Wczesna diagnostyka i leczenie ostrego uszkodzenia nerek u dzieci i noworodków*”, które ukazały się w latach 2013-2017 o łącznym Impact Factor 6,924 i sumie punktów MNiSW 85. W opinii 2 recenzujących: prof. Danuty Ostalskiej-Nowickiej oraz dr hab. Ireny Makulskiej, prof. nadzw., cykl prac tworzy 5 spójnych tematycznie prac

oryginalnych, natomiast w opinii prof. Marka Kuźniewskiego, na monotematyczny cykl składają się z 4 prace. Recenzenci zgodnie natomiast przyznają, że we wszystkich wskazanych pracach dr Monika Miklaszewska była pierwszym autorem.

Jak podkreślają Recenzenci, dr Monika Miklaszewska podjęła w swojej pracy temat trudny i bardzo ważny. W swojej recenzji prof. Danuta Ostalska-Nowicka pisze „..ośrodki kliniczne nie dysponują obecnie spójnymi i przejrzystymi schematami postępowania ww. grupie chorób oraz brakuje uznanych wskaźników progresji ostrego uszkodzenia nerek, a dla wielu potencjalnych czynników diagnostycznych lub też rokowniczych nie ustalono wartości referencyjnych.”

Istotność podjętej problematyki podkreśla również dr hab. Irena Makulska, prof. nadzw., która wskazuje, że „zwłaszcza noworodki, stanowią heterogenną populację, co do której brak jest w piśmiennictwie światowym jednoznacznej definicji AKI. Możliwość wczesnego rozpoznania AKI, z lepszym wykorzystaniem klasycznych oznaczeń (eGFR, osmolarność moczu, diureza godzinowa), jak i tzw. nowych markerów, pozwoli na identyfikację wczesnych etapów AKI, będących w odwracalnej fazie choroby. Pozwoli to w wielu przypadkach uchronić pacjentów od schyłkowej niewydolności nerek i konieczności przewlekłego leczenia nerkozastępczego, które w populacji noworodków i niemowląt obarczone jest możliwością wystąpienia licznych powikłań.”

Recenzenci podkreślają przy tym trafność i oryginalność podjętej tematyki badawczej. W bieżącej literaturze naukowej dostępnych jest niewiele prac o tej tematyce, a cytując prof. Danutę Ostalską –Nowicką: „Habilitantka postanowiła wypełnić swoją wiedzą i doświadczeniem tę niebezpiecznie dużą lukę. Co niezmiernie istotne, praktyczny wydźwięk podjętych prac i uzyskanych zapowiadają istotny wkład Autorki w rozwój nefrologii dziecięcej oraz postępowania terapeutycznego w ostrych stanach zagrożenia życia na oddziałach intensywnej opieki pediatrycznej.” Kończąc swoją opinię, prof. Danuta Ostalska-Nowicka pisze: „Śmiało można stwierdzić, że osiągnięcie habilitacyjne ma wymiar wdrożeniowy. Habilitantka przedstawia w nim gotowe procedury i schematy postępowania, co sprawia że Jej wkład w rozwój nefrologii dziecięcej i intensywnej terapii noworodków, niemowląt i dzieci w wieku przedszkolnym jest niezaprzeczalny.”

W pracy pt. *“Reference ranges and impact of selected confounders on classic serum and urinary renal markers in neonatal period”*, dr Monika Miklaszewska podjęła się trudnego zadania opracowania zakresów wartości referencyjnych dla tzw. klasycznych markerów AKI,

oznaczanych w surowicy i w moczu, w okresie noworodkowym, dla dzieci urodzonych o czasie oraz przedwcześnie. Rezultatem było, cytując dr hab. Irenę Makulską, prof. nadzw.:

” opracowanie niezwykle ważnych i unikalnych norm dla stężenia kreatyniny w surowicy, wielkości przesączania kłębuszkowego (eGFR) i wartości markerów cewkowych (fractional excretion of sodium-FENa i renal failure index-RFI), dotyczących populacji zdrowych noworodków rasy kaukaskiej, w okresie od 4 do 28 dnia życia”.

Znaczący wkład w opracowanie oryginalnych siatek centylowych dla markerów uszkodzenia nerek, oznaczanych w moczu, tj. osmolarność, stężenie kreatyniny i sodu, a także standaryzację powyższych parametrów na kilogram masy ciała podkreśla również w swojej recenzji prof. Marek Kuźniewski. W dalszej części prof. Marek Kuźniewski dodaje, że „Dzięki dokonanej standaryzacji wymienionych markerów AKI można u noworodków wcześniej postawić rozpoznanie ostrego uszkodzenia nerek i szybko włączyć leczenie przyczynowe zapobiegające dalszym procesom uszkodzenia.”

W kolejnej pracy pt. *”Clinical validity of urinary interleukin 18 and interleukin 6 determinations in preterm newborns”*, dr Monika Miklaszewska podjęła próbę oceny przydatności oznaczania stężeń cytokin prozapalnych w moczu (IL-18, IL-6), jako wczesnych markerów zarówno AKI, jak i posocznicy u noworodków z masą urodzeniową poniżej 2000 g. Na podstawie przeprowadzonej analizy, Habilitantka nie potwierdziła przydatności oznaczania ww. cytokin. Wykazano natomiast, co uznała za „bardzo istotne diagnostycznie” dr hab. Irena Makulska, prof. nadzw., „że u noworodków AKI najczęściej przyjmuje postać nieoliguryczną, a czas trwania AKI ujemnie koreluje z masą urodzeniową.” W pracy pt. *”Acute Kidney Injury in a Single Pediatric Intensive Care Unit in Poland: A retrospective study”*, dr Monika Miklaszewska wykazała, że u dzieci do 1 roku życia, oliguria nie jest wystarczającym, miarodajnym markerem rozpoznania AKI oraz, że nadal zbyt późno i zbyt rzadko rozpoznaje się AKI w POIT.

Ostatnią z cyklu prac wliczonych jako osiągnięcie naukowe Habilitantka wymienia *„Serum interleukin 6 as an early marker of Acute Kidney Injury in children after cardiac surgery”*. W pracy przeprowadzono ocenę kliniczną przydatności interleukiny 6 oznaczanej w surowicy, we wczesnej (24 godziny) diagnostyce AKI u dzieci poddawanych zabiegowi kardiochirurgicznemu. Autorka wykazała, że wzrost IL-6 w surowicy po 2 godzinach po zakończeniu zabiegu kardiochirurgicznego z zastosowaniem krążenia pozaustrojowego (CPB), zwiększa istotnie możliwość wystąpienia AKI u dzieci. Dr hab. Irena Makulska, prof. nadzw. zwraca uwagę na „oryginalność osiągnięcia naukowego jakim jest opracowanie

nomogramów stałych wartości szansy oraz ryzyka wystąpienia AKI, przedstawiające przedziały wartości w zależności od stężenia IL-6 w surowicy oraz masy ciała, wieku dziecka i czasu zatrzymania krążenia. Powyższe, oryginalne opracowanie umożliwiło szybszą diagnostykę AKI w praktyce klinicznej oddziałów pediatrycznej intensywnej terapii kardiologicznej.”

Kończąc podsumowanie osiągnięcia naukowego, jako kierunek przyszłych badań dr Moniki Miklaszewskiej, prof. Marek Kuźniewski pisze „W przyszłości należałoby przeprowadzić badania naukowe, w których przeprowadzi się ocenę nowych biomarkerów AKI takich jak: NGAL, KIM-1 i H-FABP i L-FABP.”

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy dr Moniki Miklaszewskiej obejmuje 52 prace naukowe o łącznej punktacji IF=131,485; punktacja MNiSW=797 punktów i współczynnika Hirscha 4. Liczba cytowań wg Web of Science Core Collection (koniec września 2017 r.) wynosi 41 (bez autocytowań). Dr Monika Miklaszewska jest pierwszym autorem w 13 oryginalnych publikacjach o łącznej wartości IF=9,925 oraz 135 punktów MNiSW. Wartościowym uzupełnieniem dorobku naukowego i potwierdzeniem aktywnego udziału w wydarzeniach naukowych dr Moniki Miklaszewskiej jest ogłoszenie drukiem 145 doniesień zjazdowych, w tym 42 międzynarodowych oraz 103 krajowych.

Główne zainteresowania naukowe dr Moniki Miklaszewskiej obejmują m. in.: ocenę ryzyka wystąpienia AKI u dzieci po zabiegach w krążeniu pozaustrojowym, długofalową obserwację i analizę pacjentów z mielodysplazją, przepukliną oponowo-rdzeniową oraz rozszczepem kręgosłupa, a także diagnostykę układu dopełniacza u pacjentów pediatrycznych w przebiegu mikroangiopatii zakrzepowych (thrombotic microangiopathies – TMA).

Recenzenci zgodnie podkreślają aktywny udział dr Moniki Miklaszewskiej w licznych krajowych i międzynarodowych projektach badawczych. Jednym z ważniejszych był ogólnopolski program kliniczny OLAF, którego wyniki stały się podstawą do opracowania nowych siatek centylowych ciśnienia tętniczego, parametrów antropometrycznych w reprezentatywnej populacji polskich dzieci w wieku 7-18 lat. Wyniki badania pozwoliły na określenie częstości występowania nadwagi i otyłości oraz ocenę ekspozycji na czynniki sprzyjające tym nieprawidłowościom, które występują w środowisku szkolnym. Dr Monika Miklaszewska bierze aktywny udział w międzynarodowych projektach dotyczących badań

genetycznych w rzadkich lub dziedzicznych chorobach nerek, w tym wrodzonych wadach układu moczowego i nerek, autosomalnie recesywnej torbielowatości nerek i wątroby oraz kłębuszkowych zapaleniach nerek (nefropatia IgA, nefropatia IgA w przebiegu choroby Schönleina-Henocha, nefropatii błoniastej) oraz kilku innych projektach ogólnopolskich.

Od 2003 r. dr Monika Miklaszewska posiada certyfikat dobrej praktyki klinicznej (GCP For Investigators) i wzięła aktywny udział w 8 badaniach klinicznych dotyczących farmakoterapii dzieci z przewlekłą chorobą nerek.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Wszyscy trzej Recenzenci zgodnie wskazują na znaczne zaangażowanie dr Moniki Miklaszewskiej w działalność dydaktyczną przed- i podyplomową. Dr Monika Miklaszewska prowadzi zajęcia dydaktyczne: seminaria, wykłady, ćwiczenia oraz egzaminy z zakresu propedeutyki pediatrii oraz nefrologii dziecięcej na kierunku lekarskim, lekarsko-dentystycznym Wydziału Lekarskiego UJ CM, Zakładzie Ratownictwa Medycznego UJ CM oraz Szkole Medycznej dla Obcokrajowców UJ CM. Wchodziła w skład komitetów organizacyjnych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych. Była również założycielką i opiekunem Koła Naukowego II STN przy Zakładzie Dializ Katedry Pediatrii UJ CM. Pod kierunkiem dr Moniki Miklaszewskiej powstała i została opublikowana w czasopiśmie z Listy Filadelfijskiej praca naukowa poświęcona tematyce ostrego uszkodzenia nerek u dzieci. Jest również aktywna na polu kształcenia podyplomowego prowadząc wykłady na kursach specjalizacyjnych dla pielęgniarek.

WNIOSEK KOŃCOWY

Podsumowując, wszyscy trzej Recenzenci ocenili jakość dorobku naukowego i organizacyjnego oraz poziom osiągnięcia naukowego dr Moniki Miklaszewskiej pozytywnie i uznali, że stanowi on podstawę do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Przytaczając końcowe wnioski stwierdzają:

Prof. dr hab. Danuta Ostalska-Nowicka:

„Ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, dr n. med. Monika Miklaszewska posiada bardzo dobry dorobek naukowy. Skumulowany IF oparty o wszystkie pełnotekstowe publikacje (również te, które wchodzi w skład osiągnięcia) przekracza 135 pkt., a wartość punktacji MNiSW wynosi blisko 950. Dorobek dydaktyczno-organizacyjny

jest adekwatny do zajmowanego stanowiska, zainteresowań naukowych, a także specyfiki wykonywanej pracy.

Osiągnięcie naukowe pt. "Wczesna diagnostyka i leczenie ostrego uszkodzenia nerek u dzieci i noworodków" wnosi istotny wkład w rozwój nauki zarówno w zakresie poznawczym, jak i stosowanym. Stopień nowatorstwa jest wysoki, a przydatność otrzymanych wyników dla rozwoju dyscypliny z pewnością przełoży się na wprowadzenie w najbliższych latach nowych procedur diagnostyczno-terapeutycznych”.

Dr hab. n. med. Irena Makulska, prof. nadzw.:

„Wysoko oceniam jakość dorobku naukowego i poziom osiągnięcia naukowego, które stanowią podstawę postępowania habilitacyjnego i z pełnym przekonaniem wnioskuję o dopuszczenie dr n. med. Moniki Miklaszewskiej do dalszego postępowania o nadanie tytułu doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie medycyna.”

Prof. dr hab. Marek Kuźniewski:

„Habilitantka posiada bogaty dorobek naukowy. Szczególne osiągnięcie naukowe pod tytułem: „Wczesna diagnostyka i leczenie ostrego uszkodzenia nerek u dzieci i noworodków” przyczyni się do wprowadzenia w najbliższych latach procedur diagnostyczno-leczniczych u dzieci z ostrym uszkodzeniem nerek (AKI). Podsumowując, zarówno osiągnięcia naukowe, cały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny stanowią podstawę do nadania tytułu doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych dla dr nauk medycznych Moniki Miklaszewskiej”.

Po zapoznaniu się z całokształtem działalności Habilitantki, Jej osiągnięciami i dorobkiem naukowym, pracą dydaktyczną oraz opiniami trzech Recenzentów, Komisja habilitacyjna w składzie

Przewodniczący:	Prof. dr hab. Jolanta Małyшко
Sekretarz:	Dr hab. Beata Kuśnierz-Cabala, prof. UJ
Recenzenci:	Prof. dr hab. Danuta Ostalska -Nowicka
	Dr hab. Irena Makulska, prof. nadzw.
	Prof. dr hab. Marek Kuźniewski
Członkowie Komisji:	Dr hab. Iwona Wybrańska, prof. UJ

podczas głosowania przeprowadzonego w dniu 19 lutego 2018 roku podjęła w głosowaniu jawnym, jednogłośnie uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Monice Miklaszewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna i zwraca się z wnioskiem do Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum o nadanie dr Monice Miklaszewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna.

Przewodniczący Komisji

Jolanta Malyszko

KIEROWNIK
II Kliniki Nefrologii z Oddziałem
Leczenia Nadciśnienia
i Pododdziałem Dializoterapii

Prof. dr hab. Jolanta Malyszko

II KLINIKA NEFROLOGII
z Oddziałem Leczenia Nadciśnienia
Tętniczego i Pododdziałem Dializoterapii
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku
15-278 Białystok, ul. M. Skłodowskiej-Curie 24a